

då vi foro ned till Umeåfloden, öfver hvars fasta yta och vidare en brant strand uppföre vi kommo in i staden. Vi höllo några ögonblick på det lilla torget, som var uppfyllt med menniskor, af hvilka många redan hade vidtagit sina förberedelser till julen. Bodarne voro upplysta och den lilla staden såg ganska glad och liflig ut. Sedan vi farit igenom den, höllo vi oss ett stycke väg på flodens venstra strand och kommo sedan in i skogarne. Det var redan natt; på en gång stannade skjutsbonden, steg upp på en snökulle, vände sig tre eller fyra gånger och sade något till mig som jag icke kunde förstå. „Hvad står på,,“, sade jag, „är icke detta vägen till Innertafle?,,“ „Jag vet icke, jag tror det icke,,“, sade han. „Känner du då icke vägen?,,“ frågade jag vidare. „Nej,,“, svarade han, vände sig ännu några gånger omkring i krets, och for sedan vidare. Snart träffade vi en fotgängare, af hvilken han sökte upplysningar, och som, för att få åka, med nöje åtog sig att vara vägvisare. Vi fortsatte åter vår väg, men snön var så ren, att det var omöjligt att se spåren. Braisted och jag kommo i en snödrifva, välte omkull och blefvo litet släpade, men vi satte oss åter upp och hunno snart fram till vårt mål.

I det lilla värdshuset låg gästrummet bakom det stora familjeköket, genom hvilket vi måste gå. Då vi lade af våra pelsar, angrepos vi af en frosskänning och det tycktes oss knappt möjligt att åter blifva varma. Derpå följde en sådan sömnighet, att vi måste lägga oss och sofva en stund före måltiden. Sedan väderleken nu blifvit kall, blefvo vi alla dagar mot aftonen angripna af sådana sömnanfall och måste söka att uppmuntra och uppkrya hvarandra inbördes. Detta gjorde vi vanligen dermed att vi sjöngo ett qvåde: „Från Grönlands isiga berg,, jemte dylika visor. I Innertafle emottogos vi af en stor och stadig, lugn, nästan kärf qvinna, som på det långsammaste sätt sörjde för vår bekvämlighet. Efter mer än två timmars väntan på stället gaf hon oss vår aftonvard, som bestod af en slags färsk fisk med en sås af mjölk, socker och lök, derpå följde gryngröt, ett varmt mos, hopblandadt af